

Autoriteter, som forøvrigt alle gaa ud paa, at saaledes som Omstændighederne foreligge, anbefale de at tage imod den tilbudte Kirkeplads, men da, som sagt, Sagen ikke er endelig afgjort, og jeg ikke har taget nogen endelig Beslutning, ser jeg mig heller ikke foranlediget til at udtale mig nærmere, end jeg har gjort i dette Dieblif.

Berg: Ja, den ærede Ordfører fortalte jo, at han ikke vilde blande sig i Sagen til Fordel for Proprietærene. Det gjorde han dog alligevel og kom derved til at gaa imod, hvad Finantsubvalget i sin Helhed indstillede i Fjor med Hensyn til Dexten: Strandhuse-Bjært og den Forklaring, man gav dette Udtryk. Det ærede Medlem fortalte om det ringe Bidrag fra Strandhuse i Modsatning til det store, som Nørre-Bjært havde givet, men det ærede Medlem har vist her taget nogle Bidrag med, som maa tilhøre Strandhuse og ikke Nørre-Bjært, saaledes det, der er ydet af Kolding Sparekassé, indkommet ved Vasaren og forskellige andre Steder, hvorfra man har henvendt sig til den specielle Komite i Strandhuse, der har arbejdet paa Sagen, medens de Andre traadte tilbage. Det maa regnes Smaafolkene til Gode, det er dem, man har villet hjælpe derigjennem. Den ærede Ordfører førte dette bort fra Strandhuse og betegnede det enten som Fællesbidrag eller som Bidrag fra Nørre-Bjært. Han var saa venlig at tilstaa, at der var Ingen, som til Dato havde talt om, at de kom fjernere fra Kirken, selv om den blev lagt mellem Bjært og Strandhuse. Det er kun dem i Strandhuse, der fit noget nærmere. Det er allerede en Indrømmelse, at Ingen lider Stade ved, at de 64 Smaafamilier paa sammen 300 Mennesker faae en Fjerdingvei mindre at gaa, hver Gang de skulle gaa til Kirke. Thi gaa a skulle de. Der er kun een Enspænderbefordring i hele Byen, medens der er 40 Befordringer i Nørre-Bjært og til 9 Familier i Dreiens 10 Befordringer. Det er dog en ganske anden Stilling. Det er det afgjørende Punkt, og det er aabenbart det, der har ledet Folkethinget til at votere denne Bevilling — Hensynet til Strandhuse. Det er ikke Hensynet til Dreiens og Nørre-Bjært; med deres 40 Befordringer til 66 Familier ville de let kunne hjælpe sig baade ved Bryllups- og Vareskærd. Det ligger i Sagens Natur. Overfor et Sted, der ligger saa affides, hvor der bor 64 Familier, og hvor Mændene ofte ere paa Søen, har det derimod Betydning, at de have Kirken saa nær som muligt. Det er for deres Skyld, at Agitationen er reist. Og saa kommer Ordføreren i Folkethinget

og siger: Det kunne vi ikke tage Hensyn til, vi flytte Kirken ud i den yderste Kant af Distriktet, næsten forbi den anden By. Det er kun 395 Favne! Hvorfor skulde det just hedde Favne. Jeg har maalt det efter, og her ligger Kort og Bestit og alt muligt. Jeg faar ikke det ud, og fordi man har betegnet Pladsen i Bjært By, behøver det ingenlunde at være den. Jo nærmere den kommer til Strandhuse, des mere Plads bliver der mellem de to Kirkesteder. Men 395 Favne, det giver dog 2400 Men at gaa, hver Gang man skal til Kirke, altsaa bliver det paa 600 Men nær en Fjor til paa en Fjerdingvei mellem det ærede Medlems Kirkeplads og min. Saa ere Tallene jo rigtige, men han skal have det ned i Favne, for at gjøre det saa lidt som muligt. For gamle Folk og Folk, der have travlt, og som aldrig have Befordring, er en Fjerdingvei Kirkevei fra eller til slet ikke ringe, især da der Intetshomhelst naaes ved at forøge deres Kirkevei med denne Fjerdingvei. Den Forklaring om, at en Kirkegaard til et Kirke-distrikt med en Kirke skal have en Værdi af 4000 Kr. forstaaer jeg ikke. Det maa være en ganske mærkelig Værdi, naar der Syd for Byen mellem Strandhuse og Bjært skal gives 6000 Kr. for en Kirkeplads! Det maa være i Betragtning af, at de, der eie Jord der, have bestemt sig til ikke at sælge den, idet de sige som saa: Vi ville sætte vor Krig igjennem og føre Kirken hen paa det Sted, hvor vi ville have den. Saa kommer man med en Afstemning. Hvad gif den ud paa? Den gif vel ud paa, om de ingen Kirke vilde have eller have den paa den skænkede Plads? Og saa stemte 38 fra Strandhuse for det, og næsten Ingen turde stemme mod det, fordi de naturligvis vare bange for at gaa glip af det Hele. I maa — hed det nok — enten lystre os og lægge den der, eller vi hjælpe ikke til mere! Det er en ganske egen Afstemning. Men lad Kirkebestyrelsen sige til Bjærtboerne: Vilde I skaffe en Plads her mellem Bjært og Strandhuse til Kirken paa rimelige Villkaar efter uvillige Mænds Skjøn og have Kirken der? Ellers faae I ingen; saa bygge vi et til Diemedet saarende Kapel i Strandhuse. Saa vil Afstemningen blive en anden. Efter Alt, hvad jeg har hørt, er der Ingen i Strandhuse, der foretrækker den ærede Ordførers Plads for den, der er nævnt i Andragendet, Ingen! Men man kan forstaa, at naar man sætter Smaafolk Kniven paa Struben og siger: Vilde I have 3 Fjerdingvei til Kirke som nu eller Halvdelen, saa sige de: Ja, saa maa vi hellere stemme for Halvdelen. Men sæt de Andre paa Prøve, Stormændene, de ledende